

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyva 2006/112/EB ⁽¹⁾ draudžia nacionalinius teisės aktus, pagal kuriuos teisė į PVM atskaitą nesuteikiama apmokestinamajam asmeniui, kai pardavėjas, kuris išrašė sąskaitą faktūrą, kurioje nurodytos išlaidos ir PVM, mokesčius administruojančios institucijos buvo pripažintas nevykdančiu veiklos?
2. Neigiamo atsakymo į pirmąjį klausimą atveju, ar Direktyva 2006/112/EB draudžia nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos, kad teisė į PVM atskaitą galėtų būti nesuteikta, pakanka, kad veiklos nevykdančių apmokestinamųjų asmenų sąrašas būtų paskelbtas *Agenzia Nazionale de Administrare Fiscală* buveinėje ir jos interneto tinklalapyje, skyriuje „Vieša informacija – Informacija apie ūkio subjektus“?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

**2016 m. vasario 23 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Lg Costruzioni Srl/Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia, Area
– Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa**

(Byla C-110/16)

(2016/C 175/10)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Lg Costruzioni Srl

Atsakovės: Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia,

Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

Prejudicinis klausimas

Ar teisės nuostata, tokia kaip nagrinėtoji 2006 m. balandžio 16 d. Įstatyminio dekreto Nr. 163 53 straipsnio 3 dalis, pagal kurią leidžiama dalyvauti įmonei su „nurodytu“ projektuotoju, kuris remiantis nacionalinių teismų praktika negali remtis kito ūkio subjekto pajėgumais, nes jis nepriskiriamas prie konkurso dalyvių, yra suderinama su 2004 m. kovo 31 d. Direktyva 2004/18/EB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132).

**2016 m. vasario 24 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico
delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Byla C-112/16)

(2016/C 175/11)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Persidera SpA

Kitos apeliacinio proceso šalys: *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Europos Sąjungos teisę, visų pirma, SESV 56, 101, 102 ir 106 straipsnius, vadinamosios Pagrindų direktyvos 2002/21/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnį, vadinamosios Leidimų direktyvos 2002/20/EB ⁽²⁾ 3, 5 ir 7 straipsnius ir vadinamosios Konkurencijos direktyvos 2002/77/EB ⁽³⁾ 2 ir 4 straipsnius ir nediskriminavimo, skaidrumo, konkurencijos laisvės, proporcingumo, veiksmingumo ir informacijos pliuralizmo principus draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kuria, siekiant nustatyti keičiant analoginius tinklus operatoriams skirtiną skaitmeninių tinklų kiekį, lygiai taip pat numatyta atsižvelgti ne tik į visiškai teisėtai valdytus analoginius tinklus, bet ir į tuos analoginius tinklus, kurie praeityje valdyti pažeidžiant nacionalinėmis nuostatomis nustatytus dekoncentracijos apribojimus, dėl kurių pastabų yra pateikę Teisingumo Teismas ar Europos Komisija, ar bet kuriuo atveju valdyti neturint koncesijos?
2. Ar pagal Europos Sąjungos teisę, visų pirma, SESV 56, 101, 102 ir 106 straipsnius, vadinamosios Pagrindų direktyvos 2002/21/EB 9 straipsnį, vadinamosios Leidimų direktyvos 2002/20/EB 3, 5 ir 7 straipsnius ir vadinamosios Konkurencijos direktyvos 2002/77/EB 2 ir 4 straipsnius ir nediskriminavimo, skaidrumo, konkurencijos laisvės, proporcingumo, veiksmingumo ir informacijos pliuralizmo principus draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kuria, siekiant nustatyti keičiant analoginius tinklus operatoriams skirtiną skaitmeninių tinklų kiekį, numatyta bet kuriuo atveju atsižvelgti į visus iki to laiko valdytus analoginius tinklus, net jei jie buvo valdyti pažeidžiant nacionalinėmis nuostatomis nustatytus dekoncentracijos apribojimus, dėl kurių pastabų yra pateikę Teisingumo Teismas ar Europos Komisija, ar bet kuriuo atveju buvo valdyti neturint koncesijos, ir kuria daugiatinkliam operatoriui konkrečiai nustatomas mažesnis paskirtų skaitmeninių tinklų kiekis, lyginant su valdytais analoginėje sistemoje, didesne už konkurentams nustatytą proporciją?

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva) (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349).

⁽²⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų Direktyva) (OL L 108, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337).

⁽³⁾ 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos direktyva 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose (OL L 249, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 178).

2016 m. vasario 29 d. Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Abanca Corporación Bancaria S.A./Juan José González Rey ir kt.

(Byla C-120/16)

(2016/C 175/12)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Abanca Corporación Bancaria, S.A.

Atsakovai: Juan José González Rey, María Consuelo González Rey, Francisco Rodríguez Alonso